

§ 3.

Indkomstskatten svares af al Indtægt, bestaaende i Penge eller Gjenstande af Pengeværdi (herfra dog undtaget den Formuesforøgelse, der hidrører fra Arv eller Forstøb paa Arv), som anvendes enten til egen eller Familjens Underhold, Nytte eller Behagelighed, eller til Udvidelse af Næring eller Drift, eller til Formuesforøgelser, herunder indbefattet Livrente, Overlevelsesrente eller lignende Forsørgelse for Bedkommende selv eller Andre, saa og til Gaver, til Understøttelser og deslige.

Skattepligtig er saaledes navnlig Indtægten:

- a) af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring saa og af Alt, hvad der er oppebaaret eller at ansee som Bederlag for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;
- b) af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleie af rørligt eller urørligt Gods; den Veilighed, en Eier selv har beboet, beregnes som Indtægt for ham efter den Leie, som han ved Udleie deraf maatte have kunnet faae;
- c) af et Embede eller en Bestilling, saasom Gage, Sportler, Naturalydelser eller Emolumenter, ligesom af Apanage, Pension, Bartpenge, Klosterhævning, Livrente, Af-tægt, Gaver, Understøttelser o. s. v.;
- d) af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Actier og andre inden- og udenlandske Penge-Effecter, saa og af Capitaler, der have været ublaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forfkrivning.

Ved al Indtægt, der hidrører fra Næringsbrug, fradrages de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringen i Gang (Driftsomkostninger); hertil henregnes dog ikke, hvad der er anvendt til egen og Familjens Underhold og Betjening, med Undtagelse af, hvad der godtgjøres ved Familienmedlemmernes personlige Arbejde at være besparet i Driftsomkostninger. Fra den Indtægt, som høves ved Embeds-gage, maae de Udgifter til Contoirhold m. v.

fradrages, som Embedets Beskrivelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Bønder, der maatte paaahvile Embedet, maae føres til Afgang. Ligeledes maa Enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paaagjældende Aar af ham er udbetet i directe Skatter, i Afgifter til Commune eller Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtspræstationer og lignende Bønder, samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld, eller til blot Vedligeholdelse af hans Eiendom.

§ 4.

Fører den Skattepligtige fuldstændig Bog over sine Indtægter og Udgifter, samt gjør Selvangivelse, kan hans skattepligtige Indtægt opgjøres efter Gjennemsnittet af hans Indtægter i de 3 sidste Aar.

Fører en Skattepligtig ikke fuldstændig Bog over sine Indtægter og Udgifter, eller ønsker han ikke at benytte hiin Opgivelsesmaade, da skal Ansættelsen stee efter det sidste Aars Indtægt. Som saadant regnes Calenderaaret 1866, medmindre den Bedkommendes Næringsvei har et afvigende Driftsaar, eller han gjør Selvangivelse med Hensyn til sin Skatteindtægt og derved esterviser, at han bruger et andet Regnskabsaar end Calenderaaret, i hvilke Tilfælde Skattecommissionen kan lade det paa-gjældende Driftsaar eller Regnskabsaar træde istedetfor Calenderaaret.

§ 5.

Enhver, der har Indtægt, er, uden Hensyn til Stand, Alder eller Køn, undergiden Skatteansættelse. Egtfæller, som leve i Formuesfællesskab, regnes for een Person. Actiefællsaber, Interessentfællsaber, Firmaer, Stiftelser og deslige blive med Hensyn til Ansættelse til Indkomstskat at regne som en selvstændig Person, forsaavidt Indtægten ikke tilflyder de deri interesserede her i Landet bofattede Personer.

§ 6.

Fritagne ere:

- a) Civillisten.
- b) Statskassen, med de Stiftelser og Indretninger, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven.